

efterhånden har i EU-spørgsmål, selvfølgelig specielt forløbet omkring Maastricht-Traktaten, hvor vi jo klart fik illustreret, at den danske befolkning ikke stod bag det resultat, man kom hjem med fra regeringskonferencen i 1991-92. Og det, der egentlig var det paradoksale i den forbindelse, var jo, at den danske regering i forhold til sit eget memorandum fik utrolig mange ting igennem. Det var jo ikke sådan, at man tog ned med et oplæg, som man ikke fik gennemført ret meget af. Det gjorde man, men den danske befolkning underkendte alligevel resultatet den 2. juni 1992.

Derfor er der behov for at tænke utraditionelt, når vi forbereder os til den næste regeringskonference, og dette her er så et af initiativerne. Samtidig mener vi i Dansk Folkeparti, at det er en afgørende styrkelse af folkestyret, at man holder folkeafstemninger, og vi mener, at det her er et oplagt område. Vi mener ikke, at nogen kan hævde, at Folketinget er i stand til at bedømme samfundsspørgsmål mere sagligt eller mere kvalificeret end befolkningen. Det er faktisk befolkningen, der skal leve med de vedtagelser, som man når frem til både herinde og i EU-sammenhæng.

Samtidig har jeg jo også været inde på, at en folkeafstemning på dette område vil medføre en større interesse og ansvarsfølelse over for EU-sagerne, og det er nok noget, vi generelt har behov for.

Endelig skal jeg sige, at vi mener, at den svigtende interesse, der er for partipolitik, som jo illustreres af, at der er færre medlemmer i vælgerforeningerne, også bevirker, at man skal tænke utraditionelt. Det er jo også tanker, som udenrigsministeren i egen person har været inde på i privat sammenhæng, og som vi i Dansk Folkeparti har været helt enige med udenrigsministeren i. Vi er så bare kede af, at de tanker ikke vinder genklang, når tingene behandles her i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

42) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om afholdelse af bindende folkeafstemning om resultatet af EU-regeringskonferencen i 1996.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Kristian Thulesen Dahl (DF).

(FremSAT 23/11 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Regeringskonferencen begynder som bekendt i løbet af foråret 1996. Den vil vare et års tid. Først da vil vi kende resultatet. Først da ved vi, om der er grundlag for en folkeafstemning, og hvorledes folkeafstemningen i givet fald skal tilrettelægges. Det er den rigtige rækkefølge, og det er jo fremgået af eftermiddagens meget lange debat, hvordan holdningerne til folkeafstemning er.

Ove Fich (S):

I Socialdemokratiet ønsker vi at kende resultatet af regeringskonferencen, før vi tager stilling til spørgsmålet om folkeafstemning. Men for at der ikke skal opstå myter, så lad mig slå helt fast, at såfremt der bliver substantielle ændringer på regeringskonferencen, er det klart vor opfattelse, at der skal være folkeafstemning.

Kim Andersen (V):

Nu har der været forhandlinger om et dansk oplæg til regeringskonferencen. Der har her i dag været en lang debat om spørgsmålet. Regeringen har nu bred opbakning til de forhandlinger, der går i gang først i det nye år.

I Venstre er vi af den opfattelse, at EU-sagen står over de fleste andre sager. Vi ønsker på den baggrund ligesom ved det foregående dagsor-

endepunkt ikke, at regeringen skal være bundet af et bestemt mandat, givet på den ene eller den anden måde. Vi ønsker ligeledes heller ikke, at regeringen nu skal bindes til en bestemt form for folkeafstemning, når regeringskonferencen er slut.

Der skal ikke være tvivl om, at vi i Venstre med den vigtighed, hvormed vi betragter dansk medlemskab af EU, til stadighed ønsker en levende, spændende og engageret debat om vores medlemskab af EU; ingen tvivl om den sag. I al beskedenhed kan vi vel også godt tillade os at hævde, at netop Venstre igennem årene har bidraget til den debat både med holdninger og forslag.

Det ønsker vi skal fortsætte. Det tror vi også det kan både i dagspressen og på de mange møder, der trods alt er om det spørgsmål rundt omkring. Men det vil være forkert over for regeringens forhandlingsmuligheder at binde den på nuværende tidspunkt til en bestemt afstemningsform.

Vi ønsker i Venstre en folkeafstemning, når regeringskonferencen er slut. Det gør vi, fordi vi håber, den vil medføre substantielle ændringer i forhold til vores medlemskab, i forhold til de institutionelle vilkår, vi arbejder under, og i forhold til de fire undtagelser; ingen tvivl om det. Til den tid vil det for os i den politiske virkelighed nok ikke være så afgørende, hvilken form afstemningen har, men vi er af den opfattelse, at det vil være forkert at meddele dette på nuværende tidspunkt, før forhandlingerne er gået i gang, og før vi kender noget som helst til resultatet af disse forhandlinger.

Derfor afviser vi beslutningsforslaget fremsat af Enhedslisten og Dansk Folkeparti.

Kent Kirk (KF):

Det Konservative Folkeparti håber, at vi får så store resultater på regeringskonferencen, at det vil være naturligt at lave en folkeafstemning, når konferencen er overstået; men vi ser ingen grund til, at vi nu skal træffe beslutning om, at der skal være en folkeafstemning, før vi kender resultaterne.

Derfor vil vi afvise dette forslag, som er fremsat af Enhedslisten og Fremskridtspartiet – nej, Dansk Folkeparti – i fællesskab. Det er jo den nye alliance i dansk politik; det glemte jeg helt. Vi afviser forslaget.

Steen Gade (SF):

Som det er fremgået af forespørgselsdebatten og det dagsordensforslag, som SF har fremsat, er SF tilhængere af, at vi skal have en folkeafstemning efter regeringskonferencen, hvis der kommer traktatændringer, helt uafhængigt af grundlovsbetydningen af, om der er tale om afgivelse af suveræniteten.

Jeg er sådan set lidt forundret over, at f.eks. hr. Ove Fich opererer med begrebet substantielle ændringer, for det er jo lidt svært at have med at gøre som en mere præcis politisk vejledning. Det er noget, man kan sige i en avis, men nu blev det jo sagt fra Folketingets talerstol. Hvis vi skal have meldt ud om, at der skal være en folkeafstemning, så tror jeg, vi skal sige: Ved traktatændringer. Det er vel også unaturligt, at man mødes så mange måneder, uden at der kommer så meget ud af det, at der skal være en folkeafstemning.

Det var det første, jeg gerne vil sige. Det andet, jeg gerne vil sige, er, at som det jo også er fremgået af dagens debat, så er det en vigtig sag for os, at den folkeafstemning, der skal være, er en, som ikke er en samlet afstemning, hvor man ophæver nogle forbehold. Det vil vi ikke være med til. Det er jo det, vi har sagt i dag, og det er det løfte, vi ikke har fået af regeringen, at den mulighed bliver fravalgt.

Så vil jeg sige om selve den tekniske del af forslaget: Det er jo formuleret lidt specielt, synes jeg nok. »Folketinget opfordrer regeringen til at garantere . . .«. Jeg må sige, at hvis denne beslutning skal træffes – og det er SF enig i – så mener jeg, den skal træffes af Folketinget. Jeg vil gerne sige til forslagsstillerne, at vi er helt enige i, at der skal holdes sådan en folkeafstemning, men jeg mener altså ikke, at man gør det ved at opfordre regeringen til at garantere. Man gør det, ligesom vi sådan set har forsøgt i dag, ved dagsordner i Folketingssalen.

Og selv om man lægger stemmerne fra de partier, der ved de forskellige dagsordener er gået ind for en folkeafstemning, sammen, så kan jeg jo godt konstatere, at det er der desværre ikke et flertal af medlemmerne i Folketinget der gør i dag. Jeg siger desværre, for jeg synes, der skulle have været givet den klare melding, at der bliver en folkeafstemning efter regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg er lidt forbløffet over, at hr. Steen Gade bebrejder mig, at jeg siger, der skal være folkeafstemning, hvis der er substantielle ændringer. Det er et ordret citat af SF's formand, hr. Holger K. Nielsen, og jeg betragtede det faktisk som en venlighed, at jeg brugte det samme ordvalg.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu skal hr. Ove Fich jo ikke misforstå det derhen, at jeg er imod, at der kommer en folkeafstemning, hvis der er substantielle ændringer.

Og jeg er helt klar over, at det er et citat af noget, SF's formand har sagt i et interview eller et andet sted, men det behøver jo ikke at have været det mest præcise udtryk, SF's formand har haft på munden på det tidspunkt, hvor han gav det interview. Derfor formulerer jeg mig, som jeg gør i dag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Annette Just i ordførrækken.

Annette Just (FP):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at hvis der bliver bare den mindste lille smule ændringer i traktaten hen imod en tættere union, så skal vi have det ud til en folkeafstemning.

Og selv om der ikke lige i dag kan findes et flertal for dette beslutningsforslag, vil jeg også herved garantere regeringen, at det vil komme igen og igen og igen, indtil vi får sikkerhed for, at vi får den folkeafstemning, hvis vi bare kommer så meget som et halvt skridt nærmere mod en tættere union, som vi har hørt hr. Kent Kirk tale om, som vi har hørt Venstres ordfører tale om, og som vi også har hørt fra flere af regeringspartierne, at man ønsker. Så der skal ikke være nogen tvivl om, at Fremskridtspartiet går ind for dette beslutningsforslag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil blot sige, at jeg synes, de formuleringer, hr. Steen Gade kom med: at ved en traktatændring skal der naturligvis være en folkeafstemning, er en udmærket måde at sige det på. Vi vil i hvert fald gerne være med til at affatte det således.

Jeg er meget glad for, at der i hvert fald er fire partier, der har meldt klart ud, at vi selvfølgelig skal have en folkeafstemning om resultatet af

den regeringskonference. Om der så er et problem med de statsretlige former, som hr. Steen Gade pegede på, kan det vel også løses ved affattelsen.

Men problemet er jo altså, at statsministeren, bakket op af et flertal i dag, kom med en melding, der igen rejser tvivl om regeringens vilje til at udskrive en folkeafstemning efter regeringskonferencen.

Vi havde jo diskussionen for nogle få uger siden, hvor statsministeren kom med nogle udtalelser, der kun kunne fortolkes sådan, at man ville holde muligheden for at smyge sig uden om en folkeafstemning åben.

Så retter udenrigsministeren op på det, det skal medgives ham, og kommer med den kloge betragtning, at det er en parlamentarisk skik her i Danmark, som skriver sig tilbage til 1986, at når der sker sådanne ændringer af det europæiske grundlag – jeg tror, det var det udtryk, udenrigsministeren brugte – så har vi folkeafstemninger her i Danmark.

Men jeg lagde mærke til, at det ikke var det, statsministeren sagde i dag. Det var ikke det, udenrigsministeren sagde i dag. Det var et tilbagefald til den oprindelige melding, som statsministeren kom med, og det kan jeg kun opfatte sådan, at man nu faktisk ønsker at trække sig tilbage til den position, hvor vi så igen sidder med tvivlen, hvor regeringen igen giver det signal, at man altså ikke vil love at holde en folkeafstemning. Det synes jeg er et meget kedeligt tilbageskridt. Jeg troede egentlig, at udenrigsministeren havde fået sat den sag på plads, men det har han åbenbart ikke.

Så min opfordring skal være, at udenrigsministeren igen overtager sit sagsområde på dette felt og kommer med den klare melding, som han gav – vistnok på et møde i Rådet for Europæisk Politik i salen lige her nedenunder. Det var en melding, der kom efter en debat med bl.a. den tidligere formand for Europaudvalget, som hed Markedsudvalget dengang, Ivar Nørgaard, og undertegnede, som også var til stede, hvor vi netop henviste til de diskussioner, der havde været i 1986. Det håber jeg meget stærkt at ministeren vil gå op og få bragt på plads igen.

Peter Duetoft (CD):

I min skoletid var der noget, der hed et induktionsbevis. Det var noget med, at når noget skete én gang, så så man, om det også skete anden gang, og når det var sket anden gang, så prøvede man én gang til, og så gjorde man det tredje

gang, og når det virkede tredje gang, så sagde man, at det ville det også gøre 1.000.727. gang.

Se, fru Pia Kjærsgaard har problemer i dag, for Enhedslisten og Dansk Folkeparti fandt sammen første gang under Europadebatten, og de fandt sammen anden gang under Bosniendebatten, og de er nu sammen tredje gang. Fru Pia Kjærsgaard, afvisningen i sidste debat af, at der var et meget stort sammenfald mellem Enhedslisten og Dansk Folkeparti, holder ikke længere. Induktionsbeviset beviser, at sådan vil det nok også være i fremtiden, og det tror jeg mange borgerlige vælgere vil undre sig over.

Så synes jeg, at vi vel om dette forslag fra de forenede – det kan jo være, det er det, DF skal betyde for fremtiden – kan bruge en omskrivning af Gustav Wied: Folkeafstemninger kommer på det tidspunkt, folkeafstemninger skal komme. Regeringen har klart sagt hvornår, regeringen har klart sagt, i hvilken forbindelse forbeholdene kan hæves, og regeringen har også sagt, at hvis der kommer store ændringer i Traktaten, så kommer der en folkeafstemning. Men nu at tage stilling til den situation, det er noget, der er uden for enhver realitet. Jeg har fuld tillid til, at regeringen selv sammen med Folketinget kan vurdere, når man ser konferencens resultat, hvad slags og hvor mange folkeafstemninger der så skal være.

Vi vil hermed gerne afvise de forenedes forslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først og fremmest skal jeg gøre opmærksom på, at når vi har følt os tvunget til at fremsætte dette forslag, så er det jo primært på grund af, at regeringen efter vores opfattelse har skabt tvivl om, hvorvidt regeringen er af den opfattelse, at man efter den kommende regeringskonference skal have en folkeafstemning her i landet om resultatet.

Den tvivl synes vi ikke bør blive stående, og derfor fremsatte vi beslutningsforslaget for at få ryddet tvivlen af vejen. Det har vi ikke fået, fordi regeringen åbenbart har lagt sig fast på en model, hvor man ikke ønsker at give sikkerhed for, at der kommer en folkeafstemning efter regeringskonferencen.

Vi mener ikke alene, at der skal komme en folkeafstemning, hvis det er juridisk påkrævet. Der er jo nogle situationer, hvor man *skal* have en folkeafstemning, men der er også situationer, hvor man *kan* holde en folkeafstemning, fordi man *ønsker* at øge interessen, eller man *ønsker*

at skabe debatten, eller man *ønsker* at lade befolkningen tage stilling i stedet for Folketinget.

Vi i Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at vi bør holde en folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen, også selv om det ikke er juridisk påkrævet.

Jeg har de samme principielle bemærkninger til dette forslag som dem, jeg fremsatte til det sidste, og jeg skal ikke trætte Tinget endnu en gang med de principielle bemærkninger om folkestyret og den større interesser osv.; men jeg vil godt gøre nogle enkelte bemærkninger til nogle af ordførerne.

Først til hr. Ove Fich, som siger, at vi skal have en folkeafstemning, hvis der er substantielle ændringer. Ja, det er jo lige præcis det. Hvad er substantielle ændringer ifølge hr. Ove Fich og ifølge Socialdemokratiet? Kan man i Socialdemokratiet overhovedet forestille sig med det, regeringen nu har fremlagt som sit oplæg til regeringskonferencen, at det bliver en regeringskonference, hvor der ikke vil forekomme substantielle ændringer? Det vil jo være, tror jeg nok, man kan sige med det, som folketingsflertallet også har lagt sig fast på, en eklatant fiasko for regeringskonferencen, hvis man ikke når frem til noget, der ligner substantielle ændringer. Kan man overhovedet forestille sig det, hr. Ove Fich? For det må jo være konsekvensen af, at hr. Ove Fich ønsker det forbehold ind. Ellers kunne hr. Ove Fich jo lige så godt sige, at man i Socialdemokratiet ønsker en folkeafstemning.

Jeg må sige til hr. Kim Andersen, der som ordfører for Venstre siger, at man kan ikke støtte forslaget, fordi man vil ikke binde sig til en bestemt form for folkeafstemning fra Venstres side: Jamen hvad er det så, Venstre vil? Hvis ikke man skal have en bindende folkeafstemning, så må alternativet vel være en vejledende folkeafstemning. Er det det, som man i Venstre forestiller sig: at man ikke vil have en bindende folkeafstemning, men anerkender, at man skal have en folkeafstemning, og så vil man have en vejledende?

Det kan jeg ikke forestille mig. Jeg tror egentlig, at når man tænker sig om i Venstre, så finder man ud af, at det er et helt godt forslag, og at man burde støtte det.

Men sandheden er jo nok, at Venstre og måske også De Konservative afviser forslaget, fordi man lige skal vente og se, hvordan folkeopinionen er, inden man vælger, om man vil tage en folkeafstemning.

At man måske egentlig er bange for, at man ikke kan få det resultat, man kommer hjem fra regeringsforhandlingen med, vundet igennem ved en folkeafstemning. Jeg tror, det er den konservative ordfører, hr. Kent Kirk, der har brugt udtrykket, at man ikke kan tåle at tabe endnu en folkeafstemning.

Hvis det er grundholdningen, er det klart – det forstår jeg godt – at man ønsker at vente, for så skal man jo lige se, hvordan opinionismålingerne står i forhold til den aftale, man har lavet.

Lad mig sige til SF, at jeg havde meget store problemer med at forstå, om SF støttede dette forslag eller om de ikke støttede det. Der var en masse væverier om, hvorvidt det var Folketinget, som skulle beslutte det, og at man ikke gennem et beslutningsforslag skulle pålægge regeringen osv. Men støtter SF forslaget om, at resultatet af regeringskonferencen skal ud til folkeafstemning, eller støtter SF ikke? Det synes jeg vi fortjener et klart svar på.

Lad mig så endelig sige til hr. Kent Kirk og også til hr. Peter Duetoft, som taler om en ny alliance i dansk politik osv.: Nu har, tror jeg, Socialdemokratiet og De Konservative afvist tre beslutningsforslag i rap. De Konservative har endda lavet finanslovaftale med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne. Jeg vil spørge hr. Kent Kirk, om det betyder, at vi har en ny alliance i dansk politik. Eller betyder det, at man ifølge Det Konservative Folkeparti har haft nogle sammenfaldende holdninger i politik, som man bruger til at stemme nogle ting igennem i Folketinget eller markere sig politisk? Det kunne være helt interessant.

Jeg føler i hvert fald for mit eget vedkommende, at man sagtens kan lave forslag og tage initiativer sammen med dem, man har interesser eller enighed med på nogle felter, selv om man ikke er enig i alt. Det er jo det, der er det partipolitiske, taktiske spil, som nogle ynder, og som jeg ikke kan følge med i. Det, det må dreje sig om, er, hvad man samarbejder om, og ikke hvem man samarbejder med.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu kan trætheden jo have indfundet sig enten hos mig eller hos modtageren af det, jeg sagde. Jeg synes selv, at meget af debatten i dag har handlet om dette spørgsmål.

Det er sådan set afgørende for SF, at der bliver en folkeafstemning efter regeringskonferen-

cen, og at den folkeafstemning ikke indebærer, at man samtidig ophæver nogle forbehold. Så derfor er det en uforbeholden støtte til det synspunkt, der står i beslutningsforslaget. Min lille krølle handlede bare om, at sådan noget vedtager man nok ikke i et beslutningsforslag, hvor man skriver, at man opfordrer regeringen til at garantere. Det gør man ved at finde ud af, om der er et flertal i Folketingssalen, og så beslutter Folketinget det, eller man laver et beslutningsforslag, hvori der står: Folketinget beslutter hermed.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl fremstiller situationen, som om det, Det Konservative Folkeparti vil gøre, er at løbe efter opinionen. Det agter vi ikke at gøre. Vi går ind i forhandlingerne om EU og regeringskonferencen med henblik på at nå et resultat, og så er vi parat til, hvis resultatet indebærer, at det vil være naturligt at lave en folkeafstemning, at lave en folkeafstemning. Det vil vi i hvert fald støtte her i Folketinget.

Men jeg synes, hr. Kristian Thulesen Dahl efterhånden udarter i sin politik på en sådan måde, at det eneste, Dansk Folkeparti ønsker, er at løbe efter opinionen, og det synes jeg er betænkeligt. Vi er som politikere nødt til selv at tage stilling til tingene, selv at tage et ansvar, og så kan man anfægte det efterfølgende. Det mener jeg er en opgave, som politikere og folketingspolitikere har.

Og må jeg så sige til hr. Kristian Thulesen Dahl om Enhedslisten og Dansk Folkeparti: Jeg siger ikke, at der er – hvad kan vi sige – en forening mellem de to partier. Men det er slående for mig, at når vi taler EU, ser det ud, som om der er et sammenfald mellem Enhedslisten og Dansk Folkeparti i næsten alle spørgsmål, og det synes jeg er chokerende. Når jeg tænker på, hvad Enhedslisten består af – sympatiske mennesker, men de har dog en politisk fortid – og hvad Dansk Folkeparti består af – udbrydere fra Fremskridtspartiet – synes jeg nok, at denne alliance omkring EU, som vi ser blive tydeligere og tydeligere i dansk politik, er betænkelig.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal bare takke hr. Kent Kirk for de smukke ord, og så havde jeg egentlig tænkt mig at stille hr. Kent Kirk et spørgsmål.

Jeg tror, det var den daværende statsminister, Poul Schlüter, som i sin tid sagde: Hellere én folkeafstemning for meget end én for lidt. Jeg vil bare spørge hr. Kent Kirk, om det også er Det Konservative Folkepartis udgangspunkt i dag: Hellere én folkeafstemning for meget end én for lidt?

Så må jeg sige om hr. Kent Kirks analyser vedrørende disse fælles forslag, som vi har haft i dag fra Dansk Folkeparti og Enhedslisten, at hr. Kent Kirk drager vidtgående konklusioner, som må stå for hans egen regning. Hr. Kristian Thulesen Dahl har redegjort for, hvilken forskel der er mellem Dansk Folkepartis og Enhedslistens EU-politik. Den består fundamentalt set deri, at Enhedslisten i det hele er modstander af EU.

Derimod har vi den enighed, at vi ikke finder, at den demokratiske proces omkring behandlingen af EU-spørgsmål i dette land i øjeblikket er god nok, og derfor har vi sammen fremsat dels et dagsordensforslag og dels dette forslag om en bindende folkeafstemning. Det er jo meget enkelt.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det er til hr. Keld Albrechtsen. Jeg anklager sådan set ikke Enhedslisten og Dansk Folkeparti for, at de kan forenes. Det er ikke op til mig at anklage nogen for det. Men jeg har lyttet – og det er vel meningen med en debat, også de andre debatter, vi har haft – til argumenterne både fra Enhedslisten og fra Dansk Folkeparti, og der er faktisk én ting, der slår mig, og det er, at de argumenter, jeg hører, når jeg holder dem sammen, minder meget om dengang, hr. Preben Møller Hansen havde sit parti her i Folketinget. Det er den samme type kombination af argumenter, og det er faktisk temmelig slående.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

43) Forespørgsel nr. F 23:

Til statsministeren og indenrigsministeren:
»Hvilke oplysninger kan regeringen give Folketinget vedrørende hjemsendelsen af de herboende flygtninge fra det tidligere Jugoslavien?«

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 22/11 95. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/11 95).

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal allerede nu meddele, at afstemning om eventuelle motiverede dagsordensforslag udsættes til torsdag den 14. december.

Begrundelse

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet har rejst denne forespørgselsdebat om hjemsendelsen af de herboende flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, fordi det selvfølgelig må være klart, at nu, hvor der er indgået en freds aftale, skal flygtningene naturligvis hjemsendes. Fredsaftalen underskrives allerede officielt torsdag den 14. december.

Det internationale samfund er allerede i fuld gang med at samle tropper og materiel, som skal sendes til det tidligere Jugoslavien for at sikre bevarelsen af freden. Derfor er der ikke længere nogen grund til, at flygtninge fra det tidligere Jugoslavien fortsat skal opholde sig i bl.a. Danmark. Det oprindelige asylgrundlag er ikke længere til stede.

Det er selvfølgelig også klart, at man ikke fra den ene dag til den anden kan hjemsende op imod 20.000 personer, og det er lige så klart, at man heller ikke kan hjemsende de tidligere jugoslaver til et land, som er sønderskudt, uden at værtslandet, i dette tilfælde Danmark, er parat til at sikre dem bolig og penge, så de kan starte en ordentlig tilværelse. Disse forudsætninger er Fremskridtspartiet helt klar over og parat til at opfylde.

Fremskridtspartiet vil ikke acceptere, at op imod 20.000 flygtninge, som starter på midlertid-